

கு. கலியபெருமாள் சிறுகதைகளில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளின் தோற்றம்

இரா. வேதகனி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை-600030, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Origin of Numerical Truths in k. Kaliaperumal Short Stories

R. Vedhakani a, *

^a Department of Tamil, Pachaiyappa's College, Chennai-600030, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
vkanionline@gmail.com

Received: 13-07-2022
Revised: 26-10-2022
Accepted: 05-11-2022
Published: 08-12-2022

ABSTRACT

K. Kaliaperumal's "Sirukathai Kalanjiam" contains sixteen short stories. Although it is a short story, each story is a great story that highlights the joys of life. Through the short story, the reality of the society and the inner feelings of the individual have been beautifully highlighted. Manifestation of inner emotions in the body is the real thing. Grammatical techniques are often not used in modern literature of this era and it can also be said using grammar techniques has been denied. Readers can understand the numerical truths in Tolkappiyam through these short stories. The article explores these numerical intuitions through story tellers.

Keywords: Truths, Intuitions, Storytellers,

முன்னுரை

கு. கலியபெருமாள் அவர்களின் "சிறுகதைக் களஞ்சியத்தில்" உள்ள ஒவ்வொரு கதையின் பின்புலமும் காட்சி அமைப்பும் வெவ்வேறானது. கதைகள் யாவும் கற்பனையென்ற போதிலும் வாழ்வின் நிதர்சனங்களே பெரிதும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கதைமாந்தர்களும் வெகுஇயல்பாக சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். கதைமாந்தர்கள் வெறுமனே தனிநபர்களாக காட்சி அளிக்காமல் தொல்காப்பியர் கூறும் கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு மெய்ப்பாட்டின் வெளிப்பாடாகவே காட்சியளிப்பதாக அமைந்துள்ளார்கள் (Kaliaperumal, 2010).

"நகையே அழுகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று

அப்பால் எட்டே மெய்ப்பா டென்ப"

இந்நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே நான்கு அகச்சுவைகளால் ஏற்படும். கு. கலியபெருமாள் அவர்களின் சிறுகதைகளில் இந்த எண் வகை மெய்ப்பாடு நிரம்பியுள்ளது. அவற்றை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது (Puliyur Kesigen, 2010).

கு. கலியபெருமாள் சிறுகதைகளின் நோக்கும் போக்கும்

இவரின் சிறுகதைகளை வாசிக்கும் போது பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமன்றி பெரும் படிப்பினையையும் நமக்கு அளிக்கிறது. ஒவ்வொரு கதையின் கருப் பொருளும் வாசிப் போனால்

என்றும் மறக்காத வண்ணம் காட்சிகளை கண் முன்கொண்டு வருகிறது. வாழ்வின் உயரிய நோக்கங்களை நமக்கு கற்பிப்பதாகவும் உள்ளது. ஒவ்வொரு கதைமாந்தர்களின் பண்புகளும் குணங்களும் தன்மையும் எதார்த்தமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பத்து முதல் பதினைந்து நிமிடத்திற்குள் படித்து முடிக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. “கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் குறையாது” என்பார்கள். இவ்வழக்கிற்கிணங்க இவரின் சிறுகதைகள் உயரிய கருப்பொருள்களை கொண்டுள்ளன. இக்கதைகள் ஒவ்வொன்றையும் எட்டு மெய்ப்பாடுகளுடன் பொறுத்திப் பார்க்கும் போது கீழ்காணும் தரவுகள் வெளிப்படுகின்றன.

நகை

எள்ளல், இளமை, பேதை, மடன் (மடமை) என்னும் நான்கு உணர்வுகளால் நகை மெய்ப்பாடு தோன்றும். “பாவக் கணக்கு” என்ற கதையில் எமலோகத்தையே நம்கண் முன்பாக கொண்டு வருகிறார் ஆசிரியர். தொடக்க வரிகளிலேயே நகைச்சுவை உணர்வுடன்தான் கதை நகர்கிறது. எமன் சித்ரகுப்தனிடம், “நீ ஏன் காலம் தாழ்ந்து அலுவலகம் வந்தாய்?” என்று கேட்க சித்ரகுப்தன் தன் தவறை மறைக்க ஏதோ தேடுவது போல பாவனை காட்டுகிறான். எமதூதர்கள் காலம் தாழ்த்தி அவைக் குவந்ததால் நீங்கள் மனிதர்களைப் பார்த்து கற்றுக் கொண்டீர்கள், மனிதர்கள்தான் “இன்று ஏன்லேட்டு” என்று கேட்டால் “லேட்டாயிடுச்சு” என்பார்கள் என்று எமன் கிண்டலாக கூறுவது நல்ல நகைச் சுவைக்கு சான்றாக அமைகிறது. இறுதி வரை சித்திரகுப்த்தனும் இரண்டு எமதூதர்கள் தாங்கள் தாமதமாக வந்ததற்கான காரணத்தை எமதர்மனிடம் சொல்லாது தப்பித்து விட்டனர். எமதூதர்கள் ஒரு மனிதனை எமன் முன்பு நிறுத்துகின்றனர். அந்த மானிடன் எமனிடம் பேசும் சென்னை தமிழ் பெரும் நகைப்புக்குரியது (Padmadevan & Tamilpriyan, 2010).

“இவனுடைய பாவக் கணக்கு என்ன?” என்று எமன் விசாரிக்க அதற்கு எமத்துதன் தலைவா, இவனிடம் பிச்சைக் கேட்ட ஒருவனை இவன் ஏளனம் செய்து பிச்சைக் கொடுக்காமல் அவனை எள்ளி நகையாடினார். “இது மன்னிக் கமுடியாத பெருங்குற்றம்” என்று கூறினான். எமன், இவனுடைய பாவக் கணக்கு உலகத்திலே தீர்ந்து விட்டதா பார்த்துச் சொல்” என்று எமன் கேட்க தன் கையிலிருந்த ஏட்டை மேலும் கீழுமாக புரட்டிப் பார்த்து, “இவன் செய்த பாவங்கள் எண்ணிலடங்காதது பிரபுவே எதையும் செய்யத் துணிந்தவன் இவன்” என்று கூறினான்.

“இந்த மனிதன் செய்த தீவிரமான பாவச் செயலைக் கூறு” என்று எமன் கேட்கசித் திரகுப்தன், இவனை முழுவதுமாக நம்பிய நண்பனுக்கு துரோகம் செய்தான் அவனுடைய மனைவியுடன் கள்ளக் காதல் புரிந்தவன், அவன் மனைவியுடன் சேர்ந்து கொலை செய்தது ரோகி” என்று கோபப்பட்டான் சித்திரகுப்தன். மனிதக்கொலை என்பது சாதாரண செயல் அல்ல உயிரைப் பறிக்கக் கூடிய ஈனமான செயலை செய்யும் அந்த குணத்தின் வெளிப்பாடு வெகுளியாகும். ஒருவர் மீது ஏற்படும் கோபத்தினால் ஏற்படுகின்ற மெய்ப்பாடாகும். இந்த முதல் சிறுகதை மிகவும் சுவாரசியமாகவும் முழுக்க முழுக்க எள்ளல் சுவையுடையதாகவும் உள்ளது (Padmadevan & Tamilpriyan, 2010).

அடுத்ததாக “டிஸ்கெத்தே” என்ற சிறுகதையில் வரும் சுமதி என்ற இளம் பெண் தன்னுடைய இளமைக் காலக் கட்டுப்பாடுகள் இன்றி வளர்ந்ததால் முகநூல் நட்பான விஸ்வாவினால் கூலிப்படை வைத்து கொல்லப்படுகிறாள். பல இளைஞர்களுடன் சுமதி சிரித்துப் பேசி பழகி மோட்டார் சைக்கிளில் ஊர் சுற்றுவது விஷ்வாவிற்கு கோபத்தை ஏற்படுத்த அவன் மிருககுணம் தலைக் கேறியது. பேதமை குணம் அதாவது நான் என்ன செய்வதென அறியாமல் விஷ்வா இப்படிப் பட்ட மடத்தனமான செயலை செய்து மீதமுள்ள தன் வாழ்நாட்களை சிறைச் சாலையில் கழிக்க வேண்டியதாகிறது. இக்கதையின் மூலம் இளமை, பேதமை மடன் போன்ற மெய்ப்பாடுகள் சுமதி, விஷ்வா என்ற இருகதை மாந்தர்கள் மூலம் நாம் அறியலாம்.

அழகை

“அரிசி” என்ற கதையில் நங்கையின் இலங்கை அகதிகள் குடும்பம் பற்றியே ஆசிரியர் கூறுகிறார். இலங்கை ராணுவத்தினரால் தன் கணவன் செல்வமும் அண்ணன் சமாதானமும் சுட்டுக்

கொல்லப் படுகிறார்கள். நங்கையும் சிப்பாய்களால் கற்பழிக்கப்பட்டு இழிவுப் படுத்தப்படுகிறாள். விறகு வெட்டி அதை விற்று அரிசி வாங்கி வயிற்றை கழுவும் நிலைக்கு தள்ளப் படுகிறார்கள். செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்து நங்கையின் குடும்பம் ஏழ்மைக்குத் தள்ளப்படுகிறது. இழிவு என்ற மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது. தன் கணவனும் தமையனும் இறக்கும் தருவாயில் ஏற்படும் இழிவு என்னும் மெய்ப்பாட்டின் வெளிப்பாடாக அழுகையும் தோன்றுகிறது. நங்கையின் தாய் தந்தையரின் மூப்பின் காரணமாக அசைவு என்னும் மெய்ப்பாடும், உண்ண உணவின்றி தவிக்கும் போது வறுமை என்னும் மெய்ப்பாடும் தோன்றுகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு கதைமாந்தர்கள் மூலமாக நமக்கு அழுகை மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது. இழிவு, இழிவு, அசைவு, வறுமை என்ற நான்கு நிலையும் “அரிசி” என்ற இக்கதையில் மேலோங்கி நிற்கிறது (Padmadevan & Tamilpriyan, 2010).

இளிவரல்

“நூலறுந்த பட்டங்கள்” என்னும் சிறுகதையில் கருப்பம்மாள் என்ற மூதாட்டியை மையமாக வைத்தே கதை நகர்கிறது. மூப்பின் காரணமாக அவள் மிகவும் தளர்வுற்று இருக்கிறாள். தன் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட மகளையும் அவளது குழந்தைகளையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தலையாய கடமை அவள் மேல் விழுந்தது. தன் பேரன் அருணை பட்டாசு கம்பெனிக்கு எழுப்பி அனுப்புவதில் தொடங்குகிறது அவளுடைய அன்றாட வேலை. கணவனை இழந்த தன் மகள் சரசு மனநிலை பாதிக்கப்பட்டதால் ஏர்வாடியில் சேர்க்கிறாள். ஆனால், திடீரென்று ஏர்வாடியில் தீப்பிடித்து சரசுவை கரிக் கட்டையாக காணும் நிலை வந்தது. தன்னம்பிக்கைக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியினால் அவளுக்கு வருத்தமே மிஞ்சியது. மீண்டும் அந்த குடும்பம் நூலறுந்த பட்டமானது. மூப்பு, வருத்தம் என்ற மெய்ப்பாடுகள் இக்கதை முழுவதும் விரவி இருப்பதை உணரமுடியும்.

“பாவத்தின் சம்பளம்” கதையின் கதாநாயகன் கோபால் ஒரு சரக்குந்து ஓட்டுனர் ஊர் ஊரா கசரக்கு ஏற்றிச் செல்லும் பணியில் இருப்பவன். வண்டியில் சரக்கு மூட்டைகளை ஏற்றிச் செல்வது போல தானே வழியச் சென்று எய்ட்ஸ் என்னும் அரக்கனை தன்னுள் ஏற்றுக் கொண்டவன். சபல புத்தியால் பெரும் நோயாளியாகிறான். பிணி என்ற மெய்ப்பாடு உடலில் தோன்ற மனவருத்தமும் குடும்பத்தினரால் உதாசீனப் படுத்தப்படுகிறான். அன்பான தன் மனைவி ராஜீவுடன் தூக்கில் தொங்கி விடுகிறான். பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்பதை உணர்த்துகிறது, இக்கதை. நோயினால் ஏற்படும் தளர்வும் மன அழுத்தமும் உடல் வலிமை இழப்பதுமான இளிவரல் மெய்ப்பாட்டை உணர்த்தும் கோபால் கதாபாத்திரம் மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும் (Padmadevan & Tamilpriyan, 2010).

“பாலை வனம்” எனும் இச்சிறு கதையிலும் நடுத்தர வர்க்கத்தை சார்ந்த ராஜன் என்பவரின் ஒருநாள் அலுவலக இரயில் பிரயாணம் சித்தரிக்கப்படுகிறது. காலையில் எட்டு முப்பதிற்கு தொடங்கும் கதை பத்தரை மணியளவில் முடிவடைகிறது. அந்த சில மணி நேரத்திற்குள் ராஜனின் மன போராட்டம் படிப்போர் நெஞ்சில் பெரும் வலியை ஏற்படுத்துகிறது. தொடர்ந்து தன்னுடைய வாழ்வில் ஏற்படும் தோல்வி கண்டு வருத்தம் கொள்கிறார். மின்சார இரயில் பிரயாணத்தின் போது தன்னுடைய கடந்த காலம் பற்றிய சிந்தனையால் பெரும் வருத்த நிலை ஏற்படுகிறது. அவனுக்கு அதுவே இளிவரல் எனும் மெய்ப்பாடு தோன்றக் காரணமாகிறது (Padmadevan & Tamilpriyan, 2010).

மருட்கை

“ஏகலைவன்” கதையில் பேராசிரியர் ராமனின் உள்ளம் பூரிப்பால் மகிழ்கிறது. தன்னுடைய ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் சங்கரும் சிவாவும் தங்களது கடின உழைப்பினாலும் விடா முயற்சியினாலும் மஞ்சள் காமாலைக்கு மருந்து கண்டு பிடித்துள்ளனர். புதிதாக ஒரு கண்டுபிடிப்பு. தன்னுடைய ஆராய்ச்சி மாணவர்களின் சாதனையால் மிகவும் பெருமிதம் கொள்கிறார், பேராசிரியர் ராமன். ஆய்வு முடிவுகளை விளக்கும் படி சங்கரையே மேடையில் ஏற்றுகிறார். காரணம் சங்கர் அவரின் சாதியை சேர்ந்தவர். ஆனால், சங்கர் சற்று தடுமாறியதால் சிவா மேடையேறி சிறப்பாக ஆராய்ச்சி முடிவுகளை பேசி முடித்தான். சிவாவின் சொற்பொழிவு முடிந்ததும் துணைவேந்தர் முதல் அனைவரும் சிவாவை பா

ராட்டினர். ஆனால், பேராசிரியர் ராமனுக்கோ பாராட்ட மனமில்லை. ஆய்வியல் கூடத்தில் புதுமையான கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மருந்தை விடவும் இந்த இருவருக்குமான நட்பு சாதி நோயை மனித இதயங்களில் இருந்து எடுத்து போடும் மாமருந்தாகும். கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் பேராசிரியர் ராமனின் மனதில் புதுமையாக சாதனை செய்து விட்டோம் என்ற மெய்ப்பாடுதோன்றுகிறது. மனதிலோ ஜாதி வேறுபாடு என்னும் காரிருளே சூழ்ந்துள்ளது. சிவா, சங்கர இருவருக்குள்ளும் ஆக்கம் என்ற மெய்ப்பாடு நட்புணர்வு பரிமாண வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது (Padmadevan & Tamilpriyan, 2010).

அச்சம்

“சித்தி” என்னும் கதையில் சித்தியாக வரும் செங்கமலம் பேயாகவே சித்தரிக்கப்படுகிறாள். சித்தியின் கொடுமையால் வீட்டை விட்டு, ஊரை விட்டே ஓடிபோன கவிதா காமவெறியர்களால் கற்பழிக்கப்பட்டு கொடூரத்தை அனுபவிக்கிறாள். இக்கதையில் ஒவ்வொரு வரியும் அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறதோ என்ற அச்சவுணர்வே மேலோங்கி இருக்கிறது (Kaliyaperumal, 2010). பேயிடம் தப்பித்து பிசாசிடம் மாட்டிக் கொண்ட அவலம். இறுதியில் கவிதாவின் மனநிலையும் கணவன் மணியின் மனநிலையும் பாதிக்கப்பட்ட பின்தான் சித்தி செங்கமலம் அழுது புலம்புகிறாள். “கண் கெட்டப் பின்பு சூரி யநமஸ்காரம்” என்ற பழ மொழியின் உதாரணமாக இக்கதையின் முடிவு அமைகிறது. தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை அச்சம் என்ற மெய்ப்பாட்டின் வெளிப்பாடாகவே கவிதா எனும் சிறுமி காட்சிப் படுத்தப்படுகிறாள் (Kaliyaperumal, 2010).

பெருமிதம்

“பூஎஸ்ஏ” எனும் சிறுகதையில் தனியார் மருத்துவ மனையில் பணிபுரியும் மாலினி என்ற ஒரு இருதய நோய் மருத்துவர் பற்றியது. கலிபோர்னியாவில் இருக்கும் ஆப்பிள் கார்ப்பரேட்டில் அறுவை சிகிச்சை நிபுணராக வேலை கிடைத்திருந்தது. இன்னும் ஒரு வாரத்தில் அமெரிக்கா புறப்படும் தருவாயில் பக்கத்து தெருவில் இருக்கும் சுப்பு மாமா நெஞ்சு வலி வந்து தனியாக வீட்டில் இறந்து கிடந்தார். ஈமச் சடங்கு செய்யவும் அவருடைய மகன் அமெரிக்காவில் இருந்து வரவில்லை. எல்லா காரியத்தையும் மாலினியும் மாலினியின் தந்தை பாண்டியனும் செய்தார்கள். பாண்டியனுக்கு தன்னுடைய மகள் ஒரு இருதய நோய் நிபுணர் என்பதில் மிகவும் பெருமிதம். தன் மகளுக்கு அமெரிக்காவில் இரண்டு வருடம் வேலை பார்க்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது மிக்க மகிழ்ச்சி. சுப்பு மாமாவின் இறப்பிற்குப் பின் மாலினியின் மன நிலையில் சற்று மாற்றம் ஏற்பட்டு முடிவை மாற்றிக் கொண்டாள்.

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்”

என்று இளம் வயதில் படித்தது ஏட்டுக் கல்வியாக மட்டுமில்லாது தன் வாழ்விலும் நினைத்துப் பார்ப்பவர்களில் மாலினியை போல் ஒரு சிலர் தான் இந்த உலகத்தில் இருக்கின்றனர். கல்வியினால் வரும் பெருமிதம் என்னும் மெய்ப்பாட்டின் வெளிப்பாடாக மாலினி கதாபாத்திரம் வருகிறது (Kaliyaperumal, 2010).

“கபோதி” எனும் சிறுகதையில் கல்லூரி பேராசிரியரான கருப்பையாவின் தொழில் பக்தியையும், ஏணியாகயிருந்து அவர் எல்லோரையும் ஏற்றி விட்டுதான் அதே இடத்தில் நின்று கொண்டிருப்பதையும் அறியலாம். கண்ணப்பன் தன் பணியில் இருந்து இன்னும் நான்கு வருடத்தில் ஓய்வுபெற வேண்டிய வயதில் கருப்பையாவிடம் ஆய்வு மாணவராக சேருகிறார் (Kaliyaperumal, 2010). கண்ணப்பனை தன்னுடைய மாணவனாக சேர்த்துக் கொண்டதற்கு கருப்பையாவை பலரும் பலவிதமாக பேசிய போதும் கண்ணப்பன் அதைக் கண்டு கொள்ளவில்லை. தன்னுடைய பணியிலேயே மிகுந்த கவனமாக இருந்தார். கருப்பையா கண்ணப்பனிடம் பத்து வருடமாக தனக்கு இழுத்துக் கொண்டேயிருக்கிற பதவி உயர்வு பற்றி கண்ணப்பனின் உறவினர் துணைவேந்தரிடம் பேசுமாறு வெள்ளந்தியாய் உதவி கேட்டார். ஆனால், கண்ணப்பன் தன்னுடைய ஆய்வை முடித்து வாய்மொழித் தேர்வு முடித்து பதவி உயர்வு, சம்பள உயர்வு எல்லாம் சில வாரங்களில் பெற்றுக் கொண்டு ஓய்வு பெற்று விட்டார். பேராசிரியர்

முருகன் கருப்பையாவிடம் கண்ணப்பனைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னப் பிறகுதான் ஓரளவிற்கு கருப்பையாவுக்கு புரிந்திருக்கும் என்று கதை முடிகிறது. கண்ணப்பன் என்னும் கதைமாந்தர் மூலம் தறுகண் அதாவது தன் கல்வியினால் தனக்கு வரும் பெருமிதம் என்னும் மெய்ப்பாட்டை நாம் அறியலாம். பேராசிரியர் கருப்பையா தன்னுடைய கல்வியின் பயனை அடையாத பெருமிதம் என்னும் மெய்ப்பாட்டை அனுபவிக்காத துரதஷ்ட சாலியாகவே சித்தரிக்கப்படுகிறார் (Kaliyaperumal, 2010).

ஆங்கில மோகம் எவரையும் விட்டு வைப்பதில்லை. ஆயிரங்கள் லட்சங்கள் கொடுத்து பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கில வழிக் கல்வியை கொடுக்கும் பெற்றோர்களுக்கு தன் குழந்தை ஓரிரு வார்த்தைகள் ஆங்கிலம் பேசி விட்டால் உச்சி குளிர்ந்து விடுவர். இது தனிமனித தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஒட்டு மொத்தமாக நம் சமுதாய கட்டமைப்பும் எதிர்பார்ப்புமாக மாறிவிட்டது. “முரண் பாடுகள்” என்னும் கதையில் மூன்று வயது குழந்தை ‘டாடி’ என்று தன் அப்பாவை அழைக்கத் தற்கு சங்கர் “டாடி” என்று சொல்லக் கூடாது அப்பா என்று சொல்லு” என்று செல்லமாக கடிந்து கொள்கிறான். அதற்கு அவன் மனைவி பங்கஜம் “குழந்தை பேசும் ஒன்றிரண்டு இங்கிலீஷ் வார்த்தையும் கெடுத்திடாதீங்க” என்று கூறுகிறாள். ஆங்கில வழிக்கல்வி மூலம் ஏற்படும் பெருமித உணர்வு பங்கஜம் மூலம் இக்கதையில் வெளிப்படுகிறது (Kaliyaperumal, 2010).

வெகுளி

“மனிதன் மாறவில்லை” என்னும் தலைப்பிலிருந்தே இக்கதையின் கருப்பொருளை நாம் அறிய முடிகிறது. நவீன உலகில் எல்லா துறைகளிலும் புதுமைகளை ஏற்றுக் கொண்ட மனிதன் தன்னுடைய பழமையான சில ஜனன சுபாவங்களிலிருந்து என்னும் மாறாதவர்களாய் வாழ்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட ஒரு கதை மாந்தரையே இக்கதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஞானதுரை எழுதிய நாவலுக்கு ஞான பீட பரிசு கிடைத்தது (Kaliyaperumal, 2010). அதற்கு பாராட்டு விழாவும் நடந்தது. “தன்னுடைய நாவலில் சாதிமதக் கொடுமைகளை மிகவும் சாடியுள்ளார். இக்கொடுமைகளால் இச்சமுதாயம் எவ்வாறு சீரழிக்கிறது என்பதை தெள்ளத் தெளிவாக இவருடைய நாவல் விளக்குகிறது” என்று முதலமைச்சரே பாராட்டிப் பேசுகிறார். ஆனால், தன்னுடைய மகள் மரியாள் கீழ் ஜாதி கிறிஸ்தவனான ஜேசுதாஸை காதலித்து திருமணம் செய்து கொள்ளப் போவதை எதிர்க்கிறார். மிகவும் வெறுக்கிறார். திருமணம் செய்து வைப்பதால் பலர் முன்னிலையில் வாக்கு கொடுத்து விட்டு இவர்களைப் பிரித்து விடவே ரகசியமாக சதி திட்டமிடுகிறார். சாதிக்குள் சாதிபார்க்கும் பழம் பஞ்சாங்கமாகவே இருக்கிறார், ஞான துரை. அதுமட்டு மல்லாமல், இன்ஸ்பெக்டர் “ஜேசுதாஸை லாக்கப்பில் வைத்து இரண்டு தட்டு தட்டினால் பெண்ணை விட்டு ஓடிவிடுவான்” என்று கூறுகிறார். தன் பெண்ணின் வாழ்க்கையே வீணாகப் போனாலும் பரவாயில்லை என்று அழுத்தமான மனநிலையில் இருக்கிறார், ஞானதுரை. இன்ஸ்பெக்டர் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் அலை என்னும் உள்ளுணர்வை அறிய முடிகிறது. அலை என்றால் ஒருவனை தடிகொண்டு அடித்து துன்புறுத்தும் குணமாகும். இன்ஸ்பெக்டர் வெகுளி (கோபம்) குணத்தின் மெய்ப்பாட்டிற்காக உதாரணமாகும். ஞான துரையின் மனமானது சிறுமை நிலையை உணர்த்தும் மருட்கை மெய்ப்பாடு ஆகும். தந்தை தன் காதலை எப்படியும் பிரித்து விடுவார் என்ற அச்சத்தின் வெளிப்பாடாக மரியாளும் ஜேசுதாசும் ஓடும் ரயிலில் விழுந்து உயிர் துறக்கிறார்கள். அணங்கு, விலங்கு, கள்வர் மூலம் வரும் அச்ச உணர்வு தனத்தையின் மூலம் மரியாளுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. சில தருணங்களில் சாதிய வெறியினால் மனிதன் ஐந்தறிவு விலங்கை விடவும் தாழ்ந்தவன் ஆகிறான் என்ற உண்மை இக்கதை உணர்த்துகிறது (Kaliyaperumal, 2010).

உவகை

செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு இந்த நான்கு தூழலிலும் உவகை என்னும் மகிழ்ச்சிக்கான மெய்ப்பாடு தோன்றும். “காற்றில் கரைந்தவன்” எனும் கதையில் போபாலில் வசிக்கும் லால் என்பவன் ஒரு பெண் சபலபுத்திக்காரன். தன்னுடைய காம வலையில் பல பெண்களைச் சிக்கவைத்து அனுபவித்தவன். அவளுடைய மனைவிக்கு அவனைப் பற்றி தெரிந்ததும் அவள் அவனை விட்டுப் பிரிந்து போய் விடுகிறாள். மூன்று வருடம் கழித்து அவள் கன்னியாகுமரியில் மன

நோயாளிகள் மருத்துவ மனையில் இருப்பதாகவும் நான்கு அயோக்கியர்களால் கற்பழிக்கப்பட்டாள் என்றும் தெரிய வருகிறது. தன் மனைவியை காண அங்கு செல்லும் போது அவள் இறந்து கிடக்கிறாள். லால் தன்னுடைய சபலபுத்தியால் புணர்வு என்னும் செயலால் அதாவது பலபெண்களிடம் இன்பத்தை அனுபவித்து மகிழ்ச்சியால் இது உவகை என்னும் மெய்ப்பாட்டை உணர்த்துகிறது. இன்றைய இளைஞர்களுக்கு லாலின் கதை ஒரு பாடமாகவே அமைகிறது.

"விட்டில் பூச்சி" சினிமா மோகத்தால் அழிந்த ஒரு இளைஞனின் கதை. தனக்குப் பிடித்த நடிகர் மது அருந்துதல், புகை பிடித்தல் எவ்விதம் என்று சினிமாவில் கவனித்து அதைக் கற்றுக் கொண்டு தானும் செய்ய ஆரம்பித்தான், ரமேஷ். தீய பழக்கங்களால் தன்னுடைய உடல் நலத்தை தானே கெடுத்துக் கொள்கிறான். தீவிரகா சநோய்க்கு ஆளாகிறான். மருத்துவ மனையில் படுத்தப் படுக்கையில் இருக்கும் போது தன் சித்தப்பா குமாரின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு தன்னுடைய அபிமான நடிகரை ஒருமுறை பார்த்தே ஆக வேண்டும் என்கிறான். ஆனால், இது நடக்கக் கூடிய காரியமா, நடிகர்கள் எப்போதும் நட்சத்திரங்கள் தான் தூரத்திலிருந்து சிக்கலாமே தவிரகிட்ட வரவழைத்து எப்படி பார்க்க முடியும். உண்மையில்லாத மாயமான சினிமா மயக்கத்தில், தன்னையே தொலைத்து ரமேஷ் ஐம்புலன் மூலம் உண்டாகும் புணர்வு அடைவதால் உவகை என்னும் மெய்ப்பாட்டை உணர முடிகிறது. சிறு வயதிலேயே காசநோய் ஏற்பட்டு ரமேஷ் இறப்பதன் மூலம் பிணியால் வரக் கூடிய இனிவரல் மெய்ப்பாட்டும் தோன்றுகிறது (Kaliyaperumal, 2010).

"உனக்கெனயார்" கதையின் மூலம் நுகர்வு கலச்சார சமுதாயத்தில் ஈர நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என்பதை உணரலாம். விஜயன் மரணப் படுக்கையில் இருக்கும் போது எந்த சம்பந்தமும் இல்லாத பக்கத்து வீட்டுக் காரர்களான கணபதியும் அவர் மனைவி முத்து மணியும் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். விஜயனின் அக்கா உமா வீட்டிற்கு சென்று விஜயனின் நிலைமையை பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறார், கணபதி. அக்கா உமாவோ கைகழுவி விடுகிறாள். விஜயனின் பணத்திற்காக பல்லிளித்து அவனையே சுற்றி வந்தவர்கள் யாரும் மருத்துவ மனையில் விஜயனை எட்டிக் கூட பார்க்க வில்லை. விஜயனுக்கு மூளை புற்றுநோய் முற்றிய நிலையில் மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பயனின்றி ஓரிரு நாட்கள் கழித்து விஜயன் இறந்து அடக்கமும் முடிகிறது. கணபதியின் வீடு தேடி வருகிறாள் விஜயனின் அக்கா, உமா. "தம்பி ஏதோ இன்துரன்ஸ் பாலிசியை உங்களிடம் கொடுத்திக்கிறானே" என்று கேட்க, கணபதிபதில் ஏதும் சொல்லாது அந்த பாலிசியை எடுத்துக் கொடுத்தார். தம்பியால் தனக்கு வரவு வரும் போது கசக்குமா என்ன? இதுதான் உலகம். விஜயன் தனக்குப்பின் தன்னுடைய அக்காவின் பெயரையே பரிந்துரை செய்திருந்தான். உமாவிற்கு செல்வத்தால் வரும் மகிழ்ச்சி உவகை எனும் மெய்ப்பாடு நமக்கு தெள்ளத் தெளிவாகிறது (Kaliyaperumal, 2010). விஜயனின் கடைசி காலம் மிகவும் பரிதாபத் தோடும் பெரும் போராட்டத் தோடும் முடிந்தது. நோயினால் ஏற்பட்ட இனிவரல் மெய்ப்பாடு விஜயனின் நிலைமையிலிருந்து நம்மால் உணர முடிகிறது.

"அம்மா" என்ற சிறுகதையில் மனைவிக்கு கணவன் மீதுள்ள அதீத காதலின் வெளிப்பாடுதான், இக்கதை. காதல் மனைவி செல்வியைத் தவிக்க விட்டு தன் அலுவலகத்தில் டைப்பிஸ்ட்டாக சேர்ந்த புவனாவுடன் குடும்பம் நடத்தினான், கண்ணன். செல்வி எவ்வளவோ எச்சரித்தும் புவனாவை சேர்த்துக் கொண்டான். தன் ஐம்புலன்கள் மூலம் உண்டாகும் உணர்வு என்னும் சிற்றின்பத்திற்காக புவனாவை தன்னுடன் கண்ணன் சேர்த்துக் கொண்டான். இதன் மூலம் உவகை என்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது. அதுமட்டுமல்லாது அவனுடைய இத்தீய குணத்தால் புவனா மூலம் பிணி என்ற உடல் தளர்வு நிலை ஏற்பட்டு இதனால் இனிவரல் என்னும் மெய்ப்பாடும் தோன்றுகிறது (Kaliyaperumal, 2010).

முடிவுரை

கு. கலியபெருமாள் அவர்களின் சிறுகதைக் களஞ்சியத்தின் பதினாறு சிறுகதைகளின் கருப் பொருள்கள் ஆழமாக ஆய்ந்து அவற்றின் வெளிப்பாடுகளை இங்கு ரத்தின சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சிறுகதையில் வரும் முக்கிய கதைமாந்தர்களின் உள்ளுணர்வுகள் பற்றியும் அது எவ்வகை மெய்ப்பாடு என்பது பற்றியும் இக்கட்டுரை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. இக்கட்டுரையின் ஒவ்வொரு உட்தலைப்பும் எண் வகை மெய்ப்பாடுகளான நகை, அழகை, இனிவரல்

மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை உணர்த்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. எண் வகை மெய்ப்பாடுகள் தோன்ற காரணமாக இருக்கும் முப்பத்திரண்டு நிலைகள் இவ்வாய்வில் கொணரப்பட்டுள்ளது.

References

Kaliyaperumal, K. (2010) Sirukadhaikalanjiyam, S.K.M. Pathippagam, Chennai, India.

Puliyur Kesigen, (2010) Tholkappiyam, Sri Senbaga Pathippagam, Chennai, India.

Padmadevan, Tamilpriyan, (2010) Needhinool Kalanjiyam, Kotravai Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License